

6. února 1920, č. 114 Sb. z. a n., kterým se sousední obce a osady slučují s Prahou, okresní soud civilní pro vnitřní Prahu (I., II., V. a VI.), v obvodu zemského hlavního města Brna, stanoveném zákonem ze dne 16. dubna 1919, č. 213 Sb. z. a n., o sloučení sousedních obcí s Brnem, okresní soud Brno-město.

§ 35.

Pro soudní řízení o návrzích na svolení k výpovědi a na úpravu nájemného podle §§ 1, 4, 12, 21 a 22 tohoto zákona platí ustanovení o věcech feriálních.

§ 36.

Výhod ustanovení tohoto zákona jsou účastní též příslušníci cizího státu za stejných podmínek jako příslušníci Československé republiky, pokud nakládá cizí stát s příslušníky československými v tomto směru stejně jako se svými státními příslušníky.

§ 37.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1928 a pozbude jí dnem 31. března 1929.

§ 38.

Provést tento zákon náleží ministru sociální péče v dohodě s ministry spravedlnosti, financí a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

45.

Zákon ze dne 28. března 1928 o odkladu exekučního vyklizení místností.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Exekuční soud může na návrh povinného (nájemníka, podnájemníka, domovníka, zaměstnance s bezplatným bytem a pod.) nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí odložit exekuci vyklizením najatých neb užívaných místností, nemá-li povinný beze své viny jiné, potřebě odpovídající náhrady, anebo byl-li povolen odklad vyklizení místností, do nichž se má povinný nastěhovati.

(2) Návrh na odložení exekuce učiniti lze ještě před uplynutím lhůty stěhovací. Okolnosti, jimiž se návrh odůvodňuje, buďtež na vyzvání exekučního soudu osvědčeny.

(3) V usnesení odklad povolujícím udá soud den, kdy lhůta odkladu se končí.

(4) Trvají-li důvody odložení exekuce i po uplynutí lhůty, na kterou byl odklad povolen, může býti vyklizení na návrh povinného odloženo ještě jednou, a to opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí; po třetí a naposled může býti vyklizení v těchto případech odloženo — opět nejvýše na dobu jednoho čtvrtletí — jedině tehdy, potvrdí-li politický úřad (administrativní vrchnost) první stolice, že v obci není potřebné náhrady.

§ 2.

(1) Nezaplatí-li povinný do osmi dnů od právní moci usnesení exekučního soudu pronajimateli případný nedoplatek nájemného a částku rovnající se poměrnému dílu nájemného i s vedlejšími poplatky, připadající na dobu do konce nájemného období, nejvýše však na dobu, na kterou byla exekuce odložena, pozbývá odklad exekuce platnosti. Neplatí-li povinný dosud nájemného, určí náhradu, kterou za další užívání jest zaplatiti, soud, v slechna strany.

(2) V usnesení odklad exekuce povolujícím budiž uvedena částka, kterou má povinný podle ustanovení odstavce 1. zaplatiti, a povinný budiž poučen, že na návrh pronajimatele (majitele místnosti) bude exekuce vykonána, když případný nedoplatek nájemného a náhrada za další užívání místnosti nebudou včas zaplaceny.

§ 3.

Ustanovení § 1 neplatí:

1. opatřil-li pronajimatel (majitel místnosti) povinnému dostatečnou místnost náhradní;

2. byla-li nájemníkovi dána výpověď z důvodů uvedených v § 1, odst. 2., č. 2. až 8., zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, nebo byla-li dána výpověď nebo zrušena nájemní smlouva z důvodů uvedených v § 3 téhož zákona;

3. byl-li domovnický poměr nebo služební poměr zaměstnance používajícího bezplatného bytu zrušen z toho důvodu, že domovník nebo zaměstnanec

a) dopustil se krádeže, zpronevěry nebo jiného činu, který ho činí nehodným zaměstnavatelovy důvěry;

b) způsobil svou vinou zaměstnavateli značnou škodu;

c) chová se k zaměstnavateli urážlivě nebo hrubě;

d) zdráhá se bezdůvodně konati své povinnosti;

e) vede život nemravný nebo pohoršlivý;

4. potřebuje-li majetník podniku továrního, živnostenského nebo zemědělského pro své zaměstnance bytů, které jsou přístupny toliko prostorami, náležejícími k jeho podniku;

5. poškodil-li nebo ohrožoval-li povinný nebo členové jeho domácnosti vážně život, zdraví nebo majetek pronajimatele (majitele místnosti) nebo obyvatelů domu;

6. jde-li o domy a místnosti, na něž se nevztahuje zákon o ochraně nájemníků.

§ 4.

Osobám, které obývají v podnicích zemědělských byty určené pravidelně pro ubytování zaměstnanců zemědělského podniku, lze — pokud osoby ty nejsou podle § 3 vůbec vyloučeny z ochrany tohoto zákona — povolití odklad pouze jednou nejvýše na stejnou dobu, jako jest smluvená neb obvyklá výpovědní lhůta z námezdního poměru, nikdy však na dobu delší jednoho měsíce.

§ 5.

(1) Nemá-li ten, kdo byl z dosavadních místností vystěhován, kam by složil své věci, jest povinna obec, ve které k vystěhování dojde, neprodleně řádně uložit vyklizené věci potud, než jimi oprávněný naloží jinak. Povinnost tato se končí uplynutím jednoho

roku ode dne, kdy vyklizené věci byly obcí převzaty do úschovy.

(2) Aby mohla obec včas učiniti přiměřená opatření, budiž jí o zamýšleném vyklizení dána zpráva, jakmile bylo povoleno, nejpozději dva dny před výkonem.

(3) Nepřevezme-li vlastník věcí u obce uložených do roka ode dne, kdy byly uloženy, buď na návrh obce nařízen jich prodej podle ustanovení exekučních řádů o prodeji věcí z nemovitosti vyklizených.

§ 6.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1928 a pozbude jí dnem 31. března 1929.

(2) K odkladům povoleným podle zákona ze dne 31. března 1925, č. 51 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vyklizení místností, jest přihlížeti při rozhodování podle § 1 tohoto zákona.

(3) Lhůta jednoho roku zmíněná v § 5 tohoto zákona neskončí se u věcí, které obec v den účinnosti tohoto zákona má v úschově podle ustanovení dříve platných, před uplynutím tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

§ 7.

Provést tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě s ministry sociální péče a vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r.

46.

Vyhláška ministra veřejných prací v dohodě s ministry financí a vnitra ze dne 16. března 1928

o schválení župního silničního rozpočtu na rok 1926 pro obvod bývalé župy berežské v Podkarpatské Rusi a o vybírání župní silniční dávky a přírážky pro rok 1926.

Podle ustanovení §§ 22 a 23 zák. čl. I/1890 o veřejných silnicích a mýtech na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, pozměněného zákonem ze dne 12. srpna 1921, č. 302 Sb. z. a n., schválil ministr veřejných prací župní silniční rozpočet pro rok 1926 pro obvod bývalé župy berežské

v Podkarpatské Rusi a v dohodě se zúčastněnými ministry stanovil nejvýše přípustné sazby župní silniční dávky pro minimalisty a svolil, aby byla vybírána župní silniční dávka (minimální sazby) a přírážka pro rok 1926 takto: